Lietas arhīva Nr. A42-01795-18
ECLI:LV:ADRJVTN:2018:0713.A420179518.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Valmierā 2018.gada 13.jūlijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis G.Ploriņš,

piedaloties pieteicējai /pers. A/,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras pārstāvei /pers. B/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ pieteikuma par publiski tiesisko attiecību – izdienas pensijas piešķiršanai nepieciešamā apdrošināšanas stāžam pielīdzinātā darba perioda Pļaviņu slimnīcas un Aizkraukles slimnīcas Neatliekamās medicīnas palīdzības punktos laika posmā no 1982.gada līdz 1994.gadam – konstatēšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja vērsās Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras (turpmāk – aģentūra) Madonas reģionālajā nodaļā par sava darba apdrošināšanas stāža periodiem, kur tā ar 2018.gada 22.marta atbildi Nr.18/668479 informēja, ka aģentūras datubāzē ir informācija par pieteicējas apdrošināšanas stāža periodiem no 1996.gada 1.janvāra līdz 2018.gada 31.janvārim, ieskaitot. Kopējais pieteicējas apdrošināšanas stāžs ir 22 gadi un aģentūras rīcībā nav informācijas par citiem darba stāža periodiem.

Ievērojot minēto, pieteicēja lūdz konstatēt faktu par nodarbinātību Pļaviņu slimnīcas un Aizkraukles slimnīcas Neatliekamās medicīnas palīdzības punktos laika periodā no 1982.gada līdz 1994.gadam, lai to ieskaitītu izdienas pensijas piešķiršanai nepieciešamajā apdrošināšanas stāžā.

[2] Pieteicēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par publiski tiesisko attiecību – izdienas pensijas piešķiršanai nepieciešamā apdrošināšanas stāžam pielīdzinātā darba perioda Pļaviņu slimnīcas un Aizkraukles slimnīcas Neatliekamās medicīnas palīdzības punktos (turpmāk – NMP punkti) laika posmā no 1982.gada līdz 1994.gadam – konstatēšanu, norādot šādus argumentus.

Pļaviņu NMP punktā pieteicēja strādāja no 1982.gada maija amata apvienošanas kārtībā, tāpēc nav datu darba grāmatiņā. Šajā laikā Pļaviņu NMP punktā darbu veica četras ārstniecības personas un brigādē brauca tikai viena ārstniecības persona, tāpēc darbinieku trūkuma dēļ no 1982 līdz 1994.gadam pieteicēja šos darbiniekus aizvietoja brīvdienās, svētku dienās, atvaļinājuma laikā, slimības laikā un deva brīvdienas par darbinieku pārstrādātajām stundām. Tika noslēgti darba līgumi par konkrēta darba veikšanu vai darbu uz noteiktu laiku, tomēr tie nav saglabājušies. Arī arhīvā nav saglabājušies dati par pieteicējas nodarbināšanu, jo dokumenti gājuši bojā palu un ugunsgrēka rezultātā.

[3] Aģentūra savā rakstveida paskaidrojumā tiesai (*lietas 17. un 18.lapa*) norāda, ka pieteicēja pieteikumam pievienojusi dokumentus, kurus viņa nebija iesniegusi aģentūras nodaļā un kas apliecina viņas darba stāžu līdz 1996.gada 1.janvārim, proti, periodos no 1989.gada 4.janvāra līdz 1989.gada 1.februārim, no 1990.gada 1.decembra līdz 1991.gada 27.janvārim, no 1994.gada 6.jūlija līdz 1995.gada 1.aprīlim.

Aģentūrai nav iebildumu par juridiskā fakta konstatēšanu par pieteicējas darba periodu konstatēšanu Pļaviņu slimnīcas un Aizkraukles slimnīcas NMP punktos laika posmā no 1982.gada līdz 1994.gadam. Taču aģentūra lūdz ņemt vērā, ka visu laika periodu no 1982.gada līdz 1994.gadam nebūtu pamata konstatēt kā nepārtrauktu darba periodu, jo pieteicēja pieteikumā ir norādījusi, ka laika periodā no 1982.gada līdz 1994.gadam aizvietoja NMP punkta darbiniekus uz noslēgto darba līgumu uz noteiktu laiku vai darba līgumu par konkrētu darbu veikšanu pamata.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, pamatojoties uz tajā norādītajiem apstākļiem, kā arī liecinieču sniegtajām liecībām. Savukārt aģentūras pārstāve uzturēja spēkā rakstveida paskaidrojumos norādītos apsvērumus.

Tiesa apmierināja pieteicējas lūgumu un kā liecinieces nopratināja /pers. D/ (no 1970.gada strādāja Pļaviņu slimnīcas Ķirurģijas nodaļā par medicīnas māsu, kurā turpināja strādāt arī pēc Aizkraukles rajona centrālās slimnīcas reorganizācijas 1995.gada 1.jūnijā), /pers. E/ (no 1988.gada 1.aprīļa strādāja Pļaviņu slimnīcā par ātrās palīdzības feldšeri, kurā turpināja strādāt arī pēc Aizkraukles rajona centrālās slimnīcas reorganizācijas 1995.gada 1.jūnijā) un /pers. F/ (no 1989.gada 1.aprīļa strādā Pļaviņu slimnīcā par ātrās palīdzības feldšeri, kurā turpināja strādāt arī pēc Aizkraukles rajona centrālās slimnīcas reorganizācijas 1995.gada 1.jūnijā) *(lietas 50. – 54., 57. – 68.lapa)*.

Tiesa kā liecinieci uz tiesas sēdi izsauca arī bijušo Pļaviņu slimnīcas galveno medicīnas māsu (laika periodā no 1991.gada 1.maija līdz 2002.gada 4.janvārim) /pers. G/, tomēr darba apstākļu dēļ uz tiesas sēdi viņa neieradās, tiesai nosūtot rakstveida paskaidrojumu. Šajā paskaidrojumā viņa norādījusi, ka, pildot galvenās māsas pienākumus, viņa sastādījusi darba grafikus, tai skaitā arī ātrās medicīniskās palīdzības brigādei, kurā par feldšeri strādājusi arī pieteicēja. Diemžēl /pers. G/ neatceras laika periodu, kad pieteicēja strādājusi Pļaviņu slimnīcas ātrajā medicīniskās palīdzības brigādē, tādēļ viņa var apstiprināt tikai pašu šo nodarbinātības faktu *(lietas 37.lapa)*.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus un liecinieku liecības, kā arī novērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums *ir daļēji apmierināms*.

[6] Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta neatliekamās medicīniskās palīdzības nodrošināšanā iesaistīto darbinieku izdienas pensiju likuma 2.pants noteic, ka tiesības uz izdienas pensiju ir darbiniekam, kurš: 1) sasniedzis 55 gadu vecumu un kura izdienas stāžs ir ne mazāks par 20 gadiem, no kuriem pēdējie pieci gadi nostrādāti dienestā; 2) neatkarīgi no vecuma atbilstoši Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas slēdzienam ir atbrīvots no dienesta veselības stāvokļa dēļ un kura izdienas stāžs ir ne mazāks par 20 gadiem. Šā likuma 7.panta pirmā, otrā, trešā un piektā daļa noteic, ka izdienas pensijas pieprasījumu un tās piešķiršanai nepieciešamos dokumentus pensijas pieprasītājs iesniedz vienai no aģentūras nodaļām, kuras amatpersona tos izskata un pieņem lēmumu par izdienas pensijas piešķiršanu vai lēmumu par atteikumu piešķirt izdienas pensiju. Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienests pēc Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras pieprasījuma sniedz informāciju par darbinieka izdienas stāžu un darba samaksu, no kuras aprēķina izdienas pensiju. Izdienas pensijas piešķiršanas, aprēķināšanas un izmaksas kārtību nosaka Ministru kabinets

Pamatojoties uz šo likumdevēja deleģējumu, Ministru kabinets 2015.gada 22.decembrī izdevis noteikumus Nr.803 „Kārtība, kādā Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta neatliekamās medicīniskās palīdzības nodrošināšanā iesaistītajiem darbiniekiem aprēķina, piešķir un izmaksā izdienas pensijas", kuru 7.punkts noteic, ja izdienas pensijas pieprasītājs no viņa neatkarīgu iemeslu dēļ nevar iegūt izziņu par nostrādāto laiku citās valsts vai pašvaldību iestādēs, aģentūrās, uzņēmumos vai kapitālsabiedrībās, izdienas pensijas pieprasītājs iesniedz dienestā vismaz vienu no šādiem dokumentiem: 1) darba grāmatiņu (darba līguma grāmatiņu); 2) darba līgumu un dokumentus par tā izpildi, kuros ir norāde par nostrādāto laiku; 3) Latvijas Valsts arhīva izziņu; 4) tiesas spriedumu.

[7] No izskatāmās lietas materiāliem ir konstatējams, ka pieteicēja, apliecinot savu nodarbinātību Pļaviņu slimnīcas Neatliekamās medicīnas palīdzības punktā laika posmā no 1982.gada līdz 1994.gadam iesniegusi: 1) Latvijas Nacionālā arhīva Jēkabpils zonālā valsts arhīva 2016.gada 21.oktobra izziņu, kurā norādīts, ka pieteicēja laika posmos no 1989.gada 4.janvāra līdz 1.februārim, no 1990.gada 1.decembra līdz 1991.gada 27.janvārim, kā arī no 1994.gada 6.jūlija līdz 1994.gada decembrim ieskaitot pieņemta darbā amatu savienošanas kārtībā par ātrās palīdzības feldšeri Pļaviņu slimnīcā *(lietas 5.lapa)*; 2) Aizkraukles medicīnas centra 2016.gada 6.septembra izziņu Nr.2.16-173, kurā cita starp norādīts, ka pieteicēja 1994.gada 6.jūlijā pieņemta darbā Pļaviņu slimnīcā par ātrās palīdzības feldšeri, bet atbrīvota no darba 1995.gada 1.aprīlī; 3) Pļaviņu novada domes 2017.gada 19.janvāra izziņu Nr.1-3-5/17/16, kurā cita starp norādīts, ka domes rīcībā ir daļa no Pļaviņu slimnīcas personālsastāva lietām no 1995.gada, savukārt personāllietas, kas veidojušās no 1982.gada līdz 1994.gadam nav saglabājušās, jo slimnīcas arhīvs Daugavas upes palu laikā vairākas reizes applūdis un divas reizes cietis ugunsgrēkā; 4) darba līguma grāmatiņu, kurā norādīts, ka pieteicēja 1994.gada 6.jūlijā noslēgusi līgumu ar Pļaviņu slimnīcu, sadaļā „Darba laiks, režīms" norādīts – pēc darba grafika *(lietas 45.lapa)*; 5) darba grāmatiņu (uzrādīta tiesas sēdē), no kuras konstatējams, ka pieteicēja 1982.gada 1.maijā pieņemta darbā Vietalvas feldšeru punktā *(lietas 48. un 49.lapa)*.

Novērtējot šos pieteicējas iesniegtos dokumentus, tiesa secina, ka no tiem konstatējams, ka 1982.gada 1.maijā pieteicēja uzsākusi darbu Vietalvas feldšeru punktā, to, ka periodiski (1989., 1990., 1991. un 1994.gadā) viņa amatu savienošanas kārtībā strādājusi par ātrās palīdzības feldšeri Pļaviņu slimnīcā, kā arī to, ka Pļaviņu slimnīcas personālsastāva lietas, kas veidojušās laika posmā no 1982.gada līdz 1994.gadam, nav saglabājušās, jo slimnīcas arhīvs Daugavas upes palu laikā vairākas reizes applūdis un divas reizes cietis ugunsgrēkā.

[8] Pieteicēja savā tiesas sēdē sniegtajā paskaidrojumā norādīja, ka 1981.gadā viņa pabeidza Rīgas 2.medicīnas skolu. Pirmo gadu pēc skolas pabeigšanas viņa strādājusi Madonas novada Bērzaunes pagasta „Boķos", pēc tam, 1982.gada aprīlī, ģimenes apstākļu dēļ pārcēlās uz savu dzimto pusi Vietalvu, kura atrodas aptuveni 20 km attālumā no Pļaviņām. 1982.gada 1.maijā viņa sākusi strādāt Vietalvas feldšeru punktā, bet nav pagājuši pat pāris mēnešu, kad viņai piedāvāja un pieteicēja sākusi piestrādāt ātrajā palīdzībā Pļaviņās. Ātrajā palīdzībā strādājušas četras feldšeres, bet pieteicēja kā vienīgā nodrošinājusi viņām atvaļinājumus, kā arī strādājusi laikā, kas pārsniedza viņu slodzes (pamatā darbs bijis brīvdienās un svētku dienās). Pieteicēja Pļaviņu slimnīcas ātrajā palīdzībā nestrādāja divus laika posmus, kad viņai dzimuši bērni. Pirmais posms bijis no 1984.gada jūnija līdz 1985.gada septembrim, bet otrais – no 1991.gada septembra līdz 1993.gada februārim. Tātad pieteicēja laika posmā no 1982. līdz 1994.gadam (izņemot bērnu dzimšanas posmus) katru gadu savā pamatdarba atvaļinājumā strādājusi pilnu slodzi Pļaviņu slimnīcas ātrajā palīdzībā, dodot iespēju pamatdarbiniekiem doties ikgadējā atvaļinājumā, savukārt pārējos mēnešus pieteicēja, strādājot nepilnu slodzi, nodrošinājusi, ka pamatdarbiniekiem nav pārstrādes *(lietas 46. – 49., 53. un 54.lapa)*.

Liecinieces /pers. D/, /pers. E/ un /pers. F/ savās liecībās apstiprināja to, ka pieteicējas pamatdarbs bijis Vietalvas feldšeru punktā, bet Pļaviņu slimnīcas ātrajā palīdzībā viņa strādājusi brīvdienās un svētkos, aizvietojot pamatdarbiniekus tā, lai viņiem nebūtu pārstrādes. Ātrajā palīdzībā pieteicēja sākusi strādāt 1982.gadā un strādājusi līdz 1994. vai pat 1999.gadam *(lietas 50. – 53.lapa)*. Arī lieciniece /pers. G/, kura laika periodā no 1991.gada 1.maija līdz 2002.gada 4.janvārim strādājusi Pļaviņu slimnīcā par galveno medicīnas māsu un sastādījusi darba grafikus, tai skaitā arī ātrās medicīniskās palīdzības brigādei, rakstveida paskaidrojumā apliecināja, ka pieteicēja strādājusi ātrās medicīniskās palīdzības brigādē par feldšeri. Tomēr laika periodu, kad pieteicēja strādājusi Pļaviņu slimnīcas ātrajā medicīniskās palīdzības brigādē, viņa neatceras *(lietas 37.lapa)*.

Novērtējot pieteicējas un /pers. G/ paskaidrojumus kopsakarā ar sprieduma iepriekšējā punktā minētajiem dokumentiem un /pers. D/, /pers. E/ un /pers. F/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām, tiesa secina, ka lietā iegūtie pierādījumi nav pretrunīgi, bet gluži pretēji, tie viens otru papildina. Proti, pieteicēja savā paskaidrojumā norādījusi, ka 1981.gadā pabeigusi Rīgas 2.medicīnas skolu un pirmo gadu pēc skolas pabeigšanas strādājusi Madonas novada Bērzaunes pagasta „Boķos", pēc tam 1982.gada 1.maijā sākusi strādāt Vietalvas feldšeru punktā. Apstiprinājumus šiem apstākļiem tiesa guva tiesas sēdē uzrādītajā pieteicējas darba grāmatiņā. Pieteicēja arī norādījusi, ka neilgi pēc darba uzsākšanas Vietalvas feldšeru punktā viņa sākusi piestrādāt ātrajā palīdzībā Pļaviņās. Apstiprinājums šim apstāklim ir /pers. D/ liecības, kura norādīja, ka Pļaviņu slimnīcas ātrajā palīdzībā pieteicēja sākusi strādāt 1982.gadā. Tāpat pieteicēja norādījusi, ka Pļaviņu slimnīcas ātrajā palīdzībā visus gadus strādājusi amatu savienošanas kārtībā, savienojot šo amatu ar savu pamatdarbu Vietalvas feldšeru punktā. Šo apstākli apstiprinājušas gan tiesas sēdē nopratinātās liecinieces, gan arī Latvijas Nacionālā arhīva Jēkabpils zonālā valsts arhīva 2016.gada 21.oktobra izziņa, no kuras konstatējami trīs laika posmi, kad pieteicēja amatu savienošanas kārtībā strādājusi par ātrās palīdzības feldšeri Pļaviņu slimnīcā (no 1989.gada 4.janvāra līdz 1.februārim, no 1990.gada 1.decembra līdz 1991.gada 27.janvārim, kā arī no 1994.gada 6.jūlija līdz 1994.gada decembrim). Savukārt pieteicējas paskaidrojumu, ka laika posmā no 1982. līdz 1994.gadam (izņemot bērnu dzimšanas posmus) katru gadu savā pamatdarba atvaļinājumā strādājusi pilnu slodzi Pļaviņu slimnīcas ātrajā palīdzībā, dodot iespēju pamatdarbiniekiem doties ikgadējā atvaļinājumā, savukārt pārējos mēnešus pieteicēja, strādājot nepilnu slodzi, nodrošinājusi, ka pamatdarbiniekiem nav pārstrādes, apstiprinājušas tiesas sēdē nopratinātās liecinieces, kā arī daļēji jau iepriekš minētā Latvijas Nacionālā arhīva Jēkabpils zonālā valsts arhīva 2016.gada 21.oktobra izziņa.

[9] Ņemot vērā iepriekš minēto, kā arī to, ka citu dokumentāru pierādījumu pieteicējas nodarbinātībai Pļaviņu slimnīcas ātrajā palīdzībā iegūt nav iespējams (Pļaviņu slimnīcas personāllietas par laika posmu no 1982.gada līdz 1994.gadam iznīcinātas Daugavas palu un ugunsgrēku laikā), un to, ka nepārtrauktai (24 h/diennaktī) ātrās palīdzības brigādes darba nodrošināšanai nepietiek ar četru pamatdarbinieku normālu (nepārsniedzot vienu slodzi) darba laiku, tiesa atzīst par pierādītu pieteicējas nodarbinātību amatu savienošanas kārtībā ātrās palīdzības feldšeres amatā Pļaviņu slimnīcā laika posmā

no 1982.gada 1.jūlija līdz 1994.gada 31.decembrim (izņemot laika posmus no 1984.gada jūnija līdz 1985.gada septembrim, kā arī no 1991.gada septembra līdz 1993.gada februārim, kad pieteicēja nestrādāja sakarā ar bērnu piedzimšanu).

Tomēr, konstatējot šo pieteicējas nodarbinātību, jāņem vērā, ka pieteicēja feldšeres amatā Pļaviņu slimnīcā pilnu darba laiku strādājusi tikai sava pamatdarba atvaļinājuma laikā, tātad vienu mēnesi gadā, savukārt pārējā laikā viņai bijusi nepilna slodze, proti, tādā apmērā, lai četriem Pļaviņu slimnīcas ātrās palīdzības pamatdarbiniekiem tiktu ievērots normālais (nepārsniedzot vienu slodzi) darba laiks.

Ņemot vērāto, ka gadā ir 365 (reizi četros gados – 366) dienas, vidējais dienu skaits mēnesī ir 30,4, savukārt vidējais stundu skaits mēnesī – 730. Vidējais darba dienu skaits, ņemot vērā arī svētku dienas, vienā mēnesī ir 21 diena, līdz ar to viena pamatdarbinieka normālais darba laiks (viena slodze) ir 168 (21 × 8) stundas, savukārt četru pamatdarbinieku normālais darba laiks mēnesī ir 672 (168 × 4) stundas. Līdz ar to darba laiks, kas pārsniedz četru Pļaviņu slimnīcas ātrās palīdzības pamatdarbinieku normālo darba laiku ir 58 (730 – 672) stundas mēnesī, savukārt pieteicējas nepilnā slodze ir 35 % (58 : 168) apmērā no vienas slodzes jeb darba slodzes koeficients ir 0,35. Kaut arī pieteicēja norādījusi, ka Pļaviņu slimnīcas ātrās palīdzības pamatdarbiniekus viņa aizvietojusi arī slimību laikā, tomēr lietā nav pierādījumu konkrētajām saslimšanām, tādēļ tiesa nevar konstatēt slodzes palielināšanos šāda apstākļa dēļ.

[10] Ievērojot visu iepriekš minēto, tiesa daļēji apmierina pieteicējas pieteikumu un konstatē konkrētu publiski tiesisko attiecību pastāvēšanu, atzīstot, ka izdienas pensijas piešķiršanai nepieciešamais apdrošināšanas stāžam pielīdzinātais darba periods Pļaviņu slimnīcas ātrās palīdzības brigādē bijis: 1) 1982.gadā – viens mēnesis pilna slodze, 5 mēneši (amatu savienošana uzsākta 1982.gada 1.jūlijā) – slodze ar koeficientu 0,35; 2) 1983.gadā – viens mēnesis pilna slodze, 11 mēneši – slodze ar koeficientu 0,35; 3) 1984.gadā – 5 mēneši – slodze ar koeficientu 0,35 (no 1984.gada jūnija līdz 1985.gada septembrim prombūtne sakarā ar bērna piedzimšanu); 4) 1985.gadā – 3 mēneši – slodze ar koeficientu 0,35; 5) 1986.gadā – viens mēnesis pilna slodze, 11 mēneši – slodze ar koeficientu 0,35; 6) 1987.gadā – viens mēnesis pilna slodze, 11 mēneši – slodze ar koeficientu 0,35; 7) 1988.gadā – viens mēnesis pilna slodze, 11 mēneši – slodze ar koeficientu 0,35; 8) 1989.gadā – viens mēnesis pilna slodze, 11 mēneši – slodze ar koeficientu 0,35; 9) 1990.gadā – viens mēnesis pilna slodze, 11 mēneši – slodze ar koeficientu 0,35; 10) 1991.gadā – viens mēnesis pilna slodze, 7 mēneši – slodze ar koeficientu 0,35 (no 1991.gada septembra līdz 1993.gada februārim prombūtne sakarā ar bērna piedzimšanu); 11) 1993.gadā – viens mēnesis pilna slodze, 9 mēneši – slodze ar koeficientu 0,35; 12) 1994.gadā – viens mēnesis pilna slodze, 11 mēneši – slodze ar koeficientu 0,35.

[11] Saskaņā ar Administratīvā procesa 126.panta trešo daļu valsts nodeva netiek atlīdzināta, ja pieteikuma priekšmets bija konkrētu publiski tiesisko attiecību pastāvēšanas, nepastāvēšanas vai to satura konstatācija.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta trešo daļu, 246. – 251.pantu, 256.pantu, kā arī 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

daļēji apmierināt /pers. A/ pieteikumu.

Konstatēt konkrētu publiski tiesisko attiecību pastāvēšanu, atzīstot, ka /pers. A/ izdienas pensijas piešķiršanai nepieciešamais apdrošināšanas stāžam pielīdzinātais darba periods Pļaviņu slimnīcas ātrās palīdzības brigādē bijis:

1) 1982.gadā – viens mēnesis pilna slodze, 5 mēneši – slodze ar koeficientu 0,35;
2) 1983.gadā – viens mēnesis pilna slodze, 11 mēneši – slodze ar koeficientu 0,35;
3) 1984.gadā – 5 mēneši – slodze ar koeficientu 0,35;
4) 1985.gadā – 3 mēneši – slodze ar koeficientu 0,35;
5) 1986.gadā – viens mēnesis pilna slodze, 11 mēneši – slodze ar koeficientu 0,35;
6) 1987.gadā – viens mēnesis pilna slodze, 11 mēneši – slodze ar koeficientu 0,35;
7) 1988.gadā – viens mēnesis pilna slodze, 11 mēneši – slodze ar koeficientu 0,35;
8) 1989.gadā – viens mēnesis pilna slodze, 11 mēneši – slodze ar koeficientu 0,35;
9) 1990.gadā – viens mēnesis pilna slodze, 11 mēneši – slodze ar koeficientu 0,35;
10) 1991.gadā – viens mēnesis pilna slodze, 7 mēneši – slodze ar koeficientu 0,35;
11) 1993.gadā – viens mēnesis pilna slodze, 9 mēneši – slodze ar koeficientu 0,35;
12) 1994.gadā – viens mēnesis pilna slodze, 11 mēneši – slodze ar koeficientu 0,35.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2018.gada 13.jūlijā.

Tiesnesis G.Ploriņš